עח: התודה היתה באה פרק שמיני מנחות

ולא בעינן עלי בסמוך. תימה הא עד כאן לא פליגי רבי ורבנן בכוף כל הממנחת (נחות מנה) (לעיל דף קכ.) אלא לי בעינן על בסמוך או על ממנ ורי"ל דהכא לא פליגי דהיכא דמי להיפוך דלהכי דמטופה דמי להלחם כעין דלחמי הקרבתן אבל הכא בשמיטה דלמקדש לחם נעלמא (לחמי) ליכא למימר אלא שיהא הלחם קיים וכן שוחט על ממך כלקמיה בסמוך דכל היכא דליתיה בחיסוריה קאי: **או** לאחד מבני חבורה. לפסח קאי אבל ב) פעמיה פשיטא ליה מיניה ושוה למד שניהם: **פורסה** ואין חוטין נמשכין היטנה. נראה דמי הא גוונא עד שיקרמו פניה דפ"ק דשבת (דף יט.): **ליקדשו** ארבעים מתוך שמונו'. תע"ג דרבי יוחנן לית ליה בריה בריש כל הגעו (ניטין כה.) היינו ג) היכא כשמעבדה לכתף ללמו כלום עביד ד) אבל הכא דשמיה קדש ללמו היכא דליתנהו וכשנא להפריש ד"ת מלות אם בתומה בריך להפריש ד"ת מלות מכל מין ומין דאי נמי כמי מין דלמין קא מקיל: והלל

מתני' ה) השוחט את התודה ו) לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש הלחם שחטה ז) עד שלא קרמו ח) פניה בתנור ואפילו קרמו כולן חוץ מאחד מהן לא קדש הלחם: **גמ'** ט) מאי חוץ לחומה רבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי וריש לקיש אמר חוץ לחומת העזרה ריש לקיש אמר חוץ לחומת העזרה י) בעינן כ) על בסמוך ורבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי אבל חוץ לעזרה קדוש ולא בעינן על בסמוך והא איפליגו בה חדא זימנא ל) דתנן ל) השוחט את הפסח על החמץ עובר בלא תעשה רבי יהודה אומר אף התמיד ואמר ריש לקיש לעולם אינו חייב עד שיהא או לשוחטו או לזורק או לאחד מבני חבורה מ) עמו בעזרה ורבי יוחנן אמר נ) אף ע"פ שאין עמו בעזרה צריכא דאי איתמר בההיא בהא קא א"ר יוחנן דכל היכא דאיתיה באיסורא קאי אבל לענין מקדש לחם אימא מודי ליה לריש לקיש דאי איתיה בפנים קדוש ס) אבראי לא קדוש ואי איתמר בהא קאמר ריש לקיש אבל בהך אימא מודה ליה לרבי יוחנן צריכא תניא כוותיה דרבי יוחנן השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומת בית פאגי לא קדש הלחם: שחטה עד שלא קרמו ס) פניה בתנור: מנא הני מילי דתנו רבנן ע) על חלות לחם חמץ יקריב פ) קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא אם כן קרמו פניה בתנור יקריב קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח זבח תודת מלמד ק) שאם שחט שלא לשמן לא קדש הלחם ר) תנו רבנן ש) יוצאין במצה נא ובמצה העשויה באילפס מאי מצה נא אמר רב יהודה אמר שמואל כל שפורסה ואין חוטין נמשכין היטנה אמר רבא ת) וכן לענין לחמי תודה פשיטא הכא לחם כתיב והכא לחם כתיב מהו דתימא ת) אחד אמר רחמנא שלא יטול פרום והא כמאן דפריסא דמיא קמשמע לן ת) איתמר תודה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר י) קדשו ארבעים מתוך שמונים ורבי יוחנן אמר כ) לא קדשו ארבעים מתוך שמונים והכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים הכא דאמר לקרבן גדול קא מיכוין אבל אמר זירא הכל ב) מודים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים לא קדשו אלא אם כן יקדשו שמונים לא קדשו כי פליגי בסתמא מר סבר לאחריות קא מיכוין ומר סבר לקרבן גדול קא מיכוין אביי אמר ג) דכולי עלמא (לאחריות) ד) קא מיכוין ובכלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי כי) כ) מר סבר כלי שרת מקדשין שלא מדעת ומר סבר כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת מקדשין שלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין מקדשת בכלי שרת [ומר סבר סכין כיון דלית ליה תוך אינה מקדשת בכלי שרת] ואיכא דאמרי רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין אלימא מבלי שרת דאע"ג דלית ליה תוך מיקדשה ומר סבר סכין לא אלימא ליה מבלי שרת: **מתני'** שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ל) ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה ונמצאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש וחכמים אומרים מ) לא קידש שחטה שלא לשמה וכן איל המילואים וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן לא קדש הלחם: **גמ'** מתני' מני רבי מאיר דתניא זה הכלל כל שפיסולו קודם שחיטה לא קדש הלחם פיסולו אחר שחיטה קדש הלחם שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה

ופסול הוא לגמרי שמיטה אחת אבל שלא לשמן לא קדש הלחם הואיל ומפיק לה מקדושתה לגמרי שהרי שחטה לשם זבח אחר: **ונמצאת טריפה.** כגון שחטה לא קדש הלחם דטריפה הוי פסול קודם שחיטה: **גמ'** זה כלל וכו'.

רש"י בת"ץ

מתני' כפנים. כעזרה: **עד שלא קרמו כתנור.** ולו לחם ניטו שלא עיפה מיקרי: **גמ'** מאי חוץ לחומת בית פאגי. חוץ לחומה החיצונה כירושלים: **לא בעי על בסמוך.** תע"ג דכתיב (ויקרא ז) והקריב על זבח תודת שלמיו דלהדיא משמע דבעי שיהא הלחם מונח על הזבח בשעת שחיטה: **אף התמיד.** של בין הערבים של ערב פסח ושבת: **עד שיחא.** ממנ': **לשוחט או לזורק.** דכהן הוא וקיימא לן: **ועד שיחא.** ממנ': **עמו בעזרה.** דלדמיון של בסמוך: **אפ"ה** [כן] **קרמו כו'.** דתנן בפי' מלות: **שאם שחטן שלא לשמן כו'.** דכתי משמע זבח תודת שלמיו יקריב מלות מלבד שנאמר בזבח שלמיו תודה: **יוצאין במצה.** בפסח היכא שחיטה בחפיר יפה: **ר'** ואין חוטין נמשכין ממנה. כל שאפיה קלח: **שפורסה.** כשהיא רכה: **כאלו דפרוסה דמיא.** דכיון דליכא לאפויי יפה כפרוסה מעלמה: **קדש.** לה מרבעים ממון שמונים וכולן שמונים יהכלו בקדושה ליום ולילה דהא לה ידעינן מי מרבעים קדמי: **לא קדש.** דהא לא אפשר דליקדוש ארבעים שמונים דלא יהכלו שאם יהכלו ארבעים שמונים הלא נעי אלא מרבעים ואין מרבעים יכולין לכלות שמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו לאחריות מיהת שאם יהכלו ארבעים שמיירו המרבעים שמונים הלכך לא היה בעיתיה אלא מרבעים ידעינן: **לקרבן גדול.** לשמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו קדושה כלל ולא יצא ידי נדרו: **ככלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי.** ור"ע לקרבן גדול מיכוין: **מוקי סבר מקדשין.** את הרואה להם שלא מדעת בתים: **ורבי יוחנן סבר סכין.** שמקדשה שחיטה בחוזה אין חפרי מה שרואה להם ודעת הבית עי שמונים הלכך לא קדשי: **ומוקי סבר סכין מקדש.** כשחר כלי שרת שלא מדעת: **לא מקדש.** דהא אין לו תוך ומקדשי הלכך מילתא דשמקדש שלא מדעת: **מתני' שחטה.** על מנת לאכלה חוץ לזמנה וכפגל: על מנת לאכלה חוץ למקומה קדש הלחם ונפסל דפסולו בקדש היא וקיימא לן נזכחים כל שפסולו בקודש הקודש מקבלי כפרה למזבח מקדש [פד.]: **שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם.** דפסולו קודם שחיטה הוא: **שחטה ונמלאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש.** מוקמינן לה בגמ' [פה.] כדיוקין שבעין ולא"ל דר"ע דאמר לא בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"א בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"ע לטעמיה דאמר [לעיל] זבח תודה מלמד שלא בעלים לשמה **לא קדש.** מפרש בגמ' [לעיל] שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם: **גמ' כל שפיסולו קודם שחיטה [כו' שחטה].** על מנת לאכלה חוץ לזמנה או חוץ למקומה לא הוי פיסולו קודם שחיטה: **טריפה.** הוי פיסולי קודם שחיטה:

ס) חוץ לחומת [כים] פאגי. היינו חוץ לחומת הר הבית אבל לא כהר הבית קדמו תע"ס שלחן (ס) בעזרה. מ"ה ז"ל: **חוץ לחומת העזרה.** ותע"ג דהוי כחוץ לחומת העזרה ולא בעי על בסמוך. זבח תודת שלמים (ויקרא ז) דכתיב **על.** קדם: **רבי יהודה אומר אף התמיד.** אי כין הערבים אם שחטו על ממך עיבר לכתיב על ממך דס זבחי: **ורבי יוחנן אמר אף ע"פ וכו'.** ללמ בעינן על בסמוך: **בההיא קאמר רבי יוחנן.** דת"ע שלחן עמו בעזרה: **דכל היכא דאיתיה.** למתן לאחר זמן הבישול בחיסורא אתיסר: **אבל מקדש לחם.** שלמתי תודה מן מקדשים אלא בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש יכו קדוש על ממנ בעזרה: **ואי לאיפלגי קאמר.** בלמתי תודה בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש: **אלא לאחד מבני חבורה.** לפסח קאי אבל פעמיה פשיטא ליה מיניה ושוה למד שניהם: **פורסה** ואין חוטין נמשכין היטנה. נראה דמי הא גוונא עד שיקרמו פניה דפ"ק דשבת (דף יט.): **ליקדשו ארבעים מתוך שמונו'.** תע"ג דרבי יוחנן לית ליה בריה בריש כל הגעו (ניטין כה.) היינו ג) היכא כשמעבדה לכתף ללמו כלום עביד ד) אבל הכא דשמיה קדש ללמו היכא דליתנהו וכשנא להפריש ד"ת מלות אם בתומה בריך להפריש ד"ת מלות מכל מין ומין דאי נמי כמי מין דלמין קא מקיל: והלל

איתמר בההיא בהא קא א"ר יוחנן דכל היכא דאיתיה באיסורא קאי אבל לענין מקדש לחם אימא מודי ליה לריש לקיש דאי איתיה בפנים קדוש ו) אבראי לא קדוש ואי איתמר בהא קאמר ריש לקיש אבל בהך אימא מודה ליה לרבי יוחנן צריכא תניא כוותיה דרבי יוחנן השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומת בית פאגי לא קדש הלחם: שחטה עד שלא קרמו ז) פניה בתנור: מנא הני מילי דתנו רבנן ע) על חלות לחם חמץ יקריב פ) קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא אם כן קרמו פניה בתנור יקריב קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח זבח תודת מלמד ק) שאם שחט שלא לשמן לא קדש הלחם ר) תנו רבנן ש) יוצאין במצה נא ובמצה העשויה באילפס מאי מצה נא אמר רב יהודה אמר שמואל כל שפורסה ואין חוטין נמשכין היטנה אמר רבא ת) וכן לענין לחמי תודה פשיטא הכא לחם כתיב והכא לחם כתיב מהו דתימא ת) אחד אמר רחמנא שלא יטול פרום והא כמאן דפריסא דמיא קמשמע לן ת) איתמר תודה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר י) קדשו ארבעים מתוך שמונים ורבי יוחנן אמר כ) לא קדשו ארבעים מתוך שמונים והכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים הכא דאמר לקרבן גדול קא מיכוין אבל אמר זירא הכל ב) מודים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים לא קדשו אלא אם כן יקדשו שמונים לא קדשו כי פליגי בסתמא מר סבר לאחריות קא מיכוין ומר סבר לקרבן גדול קא מיכוין אביי אמר ג) דכולי עלמא (לאחריות) ד) קא מיכוין ובכלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי כי) כ) מר סבר כלי שרת מקדשין שלא מדעת ומר סבר כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת מקדשין שלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין מקדשת בכלי שרת [ומר סבר סכין כיון דלית ליה תוך אינה מקדשת בכלי שרת] ואיכא דאמרי רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין אלימא מבלי שרת דאע"ג דלית ליה תוך מיקדשה ומר סבר סכין לא אלימא ליה מבלי שרת: **מתני' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ל) ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה ונמצאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש וחכמים אומרים מ) לא קידש שחטה שלא לשמה וכן איל המילואים וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן לא קדש הלחם: **גמ'** מתני' מני רבי מאיר דתניא זה הכלל כל שפיסולו קודם שחיטה לא קדש הלחם פיסולו אחר שחיטה קדש הלחם שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה**

ופסול הוא לגמרי שמיטה אחת אבל שלא לשמן לא קדש הלחם הואיל ומפיק לה מקדושתה לגמרי שהרי שחטה לשם זבח אחר: **ונמלאת טריפה.** כגון שחטה לא קדש הלחם דטריפה הוי פסול קודם שחיטה: **גמ'** זה כלל וכו'. השתא מפרש כילד שחטה חוץ לזמנה וכו' ולאו היינו פסול קודם שחיטה לפיכך קדש הלחם:

רש"י בת"ץ

מתני' כפנים. כעזרה: **עד שלא קרמו כתנור.** ולו לחם ניטו שלא עיפה מיקרי: **גמ'** מאי חוץ לחומת בית פאגי. חוץ לחומה החיצונה כירושלים: **לא בעי על בסמוך.** תע"ג דכתיב (ויקרא ז) והקריב על זבח תודת שלמיו דלהדיא משמע דבעי שיהא הלחם מונח על הזבח בשעת שחיטה: **אף התמיד.** של בין הערבים של ערב פסח ושבת: **עד שיחא.** ממנ': **לשוחט או לזורק.** דכהן הוא וקיימא לן: **ועד שיחא.** ממנ': **עמו בעזרה.** דלדמיון של בסמוך: **אפ"ה** [כן] **קרמו כו'.** דתנן בפי' מלות: **שאם שחטן שלא לשמן כו'.** דכתי משמע זבח תודת שלמיו יקריב מלות מלבד שנאמר בזבח שלמיו תודה: **יוצאין במצה.** בפסח היכא שחיטה בחפיר יפה: **ר'** ואין חוטין נמשכין ממנה. כל שאפיה קלח: **שפורסה.** כשהיא רכה: **כאלו דפרוסה דמיא.** דכיון דליכא לאפויי יפה כפרוסה מעלמה: **קדש.** לה מרבעים ממון שמונים וכולן שמונים יהכלו בקדושה ליום ולילה דהא לה ידעינן מי מרבעים קדמי: **לא קדש.** דהא לא אפשר דליקדוש ארבעים שמונים דלא יהכלו שאם יהכלו ארבעים שמונים הלא נעי אלא מרבעים ואין מרבעים יכולין לכלות שמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו לאחריות מיהת שאם יהכלו ארבעים שמיירו המרבעים שמונים הלכך לא היה בעיתיה אלא מרבעים ידעינן: **לקרבן גדול.** לשמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו קדושה כלל ולא יצא ידי נדרו: **ככלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי.** ור"ע לקרבן גדול מיכוין: **מוקי סבר מקדשין.** את הרואה להם שלא מדעת בתים: **ורבי יוחנן סבר סכין.** שמקדשה שחיטה בחוזה אין חפרי מה שרואה להם ודעת הבית עי שמונים הלכך לא קדשי: **ומוקי סבר סכין מקדש.** כשחר כלי שרת שלא מדעת: **לא מקדש.** דהא אין לו תוך ומקדשי הלכך מילתא דשמקדש שלא מדעת: **מתני' שחטה.** על מנת לאכלה חוץ לזמנה וכפגל: על מנת לאכלה חוץ למקומה קדש הלחם ונפסל דפסולו בקדש היא וקיימא לן נזכחים כל שפסולו בקודש הקודש מקבלי כפרה למזבח מקדש [פד.]: **שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם.** דפסולו קודם שחיטה הוא: **שחטה ונמלאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש.** מוקמינן לה בגמ' [פה.] כדיוקין שבעין ולא"ל דר"ע דאמר לא בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"א בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"ע לטעמיה דאמר [לעיל] זבח תודה מלמד שלא בעלים לשמה **לא קדש.** מפרש בגמ' [לעיל] שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם: **גמ' כל שפיסולו קודם שחיטה [כו' שחטה].** על מנת לאכלה חוץ לזמנה או חוץ למקומה לא הוי פיסולו קודם שחיטה: **טריפה.** הוי פיסולי קודם שחיטה:

ס) חוץ לחומת [כים] פאגי. היינו חוץ לחומת הר הבית אבל לא כהר הבית קדמו תע"ס שלחן (ס) בעזרה. מ"ה ז"ל: **חוץ לחומת העזרה.** ותע"ג דהוי כחוץ לחומת העזרה ולא בעי על בסמוך. זבח תודת שלמים (ויקרא ז) דכתיב **על.** קדם: **רבי יהודה אומר אף התמיד.** אי כין הערבים אם שחטו על ממך עיבר לכתיב על ממך דס זבחי: **ורבי יוחנן אמר אף ע"פ וכו'.** ללמ בעינן על בסמוך: **בההיא קאמר רבי יוחנן.** דת"ע שלחן עמו בעזרה: **דכל היכא דאיתיה.** למתן לאחר זמן הבישול בחיסורא אתיסר: **אבל מקדש לחם.** שלמתי תודה מן מקדשים אלא בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש יכו קדוש על ממנ בעזרה: **ואי לאיפלגי קאמר.** בלמתי תודה בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש: **אלא לאחד מבני חבורה.** לפסח קאי אבל פעמיה פשיטא ליה מיניה ושוה למד שניהם: **פורסה** ואין חוטין נמשכין היטנה. נראה דמי הא גוונא עד שיקרמו פניה דפ"ק דשבת (דף יט.): **ליקדשו ארבעים מתוך שמונו'.** תע"ג דרבי יוחנן לית ליה בריה בריש כל הגעו (ניטין כה.) היינו ג) היכא כשמעבדה לכתף ללמו כלום עביד ד) אבל הכא דשמיה קדש ללמו היכא דליתנהו וכשנא להפריש ד"ת מלות אם בתומה בריך להפריש ד"ת מלות מכל מין ומין דאי נמי כמי מין דלמין קא מקיל: והלל

איתמר בההיא בהא קא א"ר יוחנן דכל היכא דאיתיה באיסורא קאי אבל לענין מקדש לחם אימא מודי ליה לריש לקיש דאי איתיה בפנים קדוש ו) אבראי לא קדוש ואי איתמר בהא קאמר ריש לקיש אבל בהך אימא מודה ליה לרבי יוחנן צריכא תניא כוותיה דרבי יוחנן השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומת בית פאגי לא קדש הלחם: שחטה עד שלא קרמו ז) פניה בתנור: מנא הני מילי דתנו רבנן ע) על חלות לחם חמץ יקריב פ) קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא אם כן קרמו פניה בתנור יקריב קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח זבח תודת מלמד ק) שאם שחט שלא לשמן לא קדש הלחם ר) תנו רבנן ש) יוצאין במצה נא ובמצה העשויה באילפס מאי מצה נא אמר רב יהודה אמר שמואל כל שפורסה ואין חוטין נמשכין היטנה אמר רבא ת) וכן לענין לחמי תודה פשיטא הכא לחם כתיב והכא לחם כתיב מהו דתימא ת) אחד אמר רחמנא שלא יטול פרום והא כמאן דפריסא דמיא קמשמע לן ת) איתמר תודה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר י) קדשו ארבעים מתוך שמונים ורבי יוחנן אמר כ) לא קדשו ארבעים מתוך שמונים והכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים הכא דאמר לקרבן גדול קא מיכוין אבל אמר זירא הכל ב) מודים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים לא קדשו אלא אם כן יקדשו שמונים לא קדשו כי פליגי בסתמא מר סבר לאחריות קא מיכוין ומר סבר לקרבן גדול קא מיכוין אביי אמר ג) דכולי עלמא (לאחריות) ד) קא מיכוין ובכלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי כי) כ) מר סבר כלי שרת מקדשין שלא מדעת ומר סבר כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת מקדשין שלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין מקדשת בכלי שרת [ומר סבר סכין כיון דלית ליה תוך אינה מקדשת בכלי שרת] ואיכא דאמרי רב פפא אמר דכולי עלמא כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת והכא בסכין קא מיפלגי מר סבר סכין אלימא מבלי שרת דאע"ג דלית ליה תוך מיקדשה ומר סבר סכין לא אלימא ליה מבלי שרת: **מתני' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ל) ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה ונמצאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש וחכמים אומרים מ) לא קידש שחטה שלא לשמה וכן איל המילואים וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן לא קדש הלחם: **גמ'** מתני' מני רבי מאיר דתניא זה הכלל כל שפיסולו קודם שחיטה לא קדש הלחם פיסולו אחר שחיטה קדש הלחם שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם שחטה ונמצאת טריפה לא קדש הלחם שחטה**

ופסול הוא לגמרי שמיטה אחת אבל שלא לשמן לא קדש הלחם הואיל ומפיק לה מקדושתה לגמרי שהרי שחטה לשם זבח אחר: **ונמלאת טריפה.** כגון שחטה לא קדש הלחם דטריפה הוי פסול קודם שחיטה: **גמ'** זה כלל וכו'. השתא מפרש כילד שחטה חוץ לזמנה וכו' ולאו היינו פסול קודם שחיטה לפיכך קדש הלחם:

רש"י בת"ץ

מתני' כפנים. כעזרה: **עד שלא קרמו כתנור.** ולו לחם ניטו שלא עיפה מיקרי: **גמ'** מאי חוץ לחומת בית פאגי. חוץ לחומה החיצונה כירושלים: **לא בעי על בסמוך.** תע"ג דכתיב (ויקרא ז) והקריב על זבח תודת שלמיו דלהדיא משמע דבעי שיהא הלחם מונח על הזבח בשעת שחיטה: **אף התמיד.** של בין הערבים של ערב פסח ושבת: **עד שיחא.** ממנ': **לשוחט או לזורק.** דכהן הוא וקיימא לן: **ועד שיחא.** ממנ': **עמו בעזרה.** דלדמיון של בסמוך: **אפ"ה** [כן] **קרמו כו'.** דתנן בפי' מלות: **שאם שחטן שלא לשמן כו'.** דכתי משמע זבח תודת שלמיו יקריב מלות מלבד שנאמר בזבח שלמיו תודה: **יוצאין במצה.** בפסח היכא שחיטה בחפיר יפה: **ר'** ואין חוטין נמשכין ממנה. כל שאפיה קלח: **שפורסה.** כשהיא רכה: **כאלו דפרוסה דמיא.** דכיון דליכא לאפויי יפה כפרוסה מעלמה: **קדש.** לה מרבעים ממון שמונים וכולן שמונים יהכלו בקדושה ליום ולילה דהא לה ידעינן מי מרבעים קדמי: **לא קדש.** דהא לא אפשר דליקדוש ארבעים שמונים דלא יהכלו שאם יהכלו ארבעים שמונים הלא נעי אלא מרבעים ואין מרבעים יכולין לכלות שמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו לאחריות מיהת שאם יהכלו ארבעים שמיירו המרבעים שמונים הלכך לא היה בעיתיה אלא מרבעים ידעינן: **לקרבן גדול.** לשמונים והא לא אפשר דליכלו לא אפשר כהו קדושה כלל ולא יצא ידי נדרו: **ככלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי.** ור"ע לקרבן גדול מיכוין: **מוקי סבר מקדשין.** את הרואה להם שלא מדעת בתים: **ורבי יוחנן סבר סכין.** שמקדשה שחיטה בחוזה אין חפרי מה שרואה להם ודעת הבית עי שמונים הלכך לא קדשי: **ומוקי סבר סכין מקדש.** כשחר כלי שרת שלא מדעת: **לא מקדש.** דהא אין לו תוך ומקדשי הלכך מילתא דשמקדש שלא מדעת: **מתני' שחטה.** על מנת לאכלה חוץ לזמנה וכפגל: על מנת לאכלה חוץ למקומה קדש הלחם ונפסל דפסולו בקדש היא וקיימא לן נזכחים כל שפסולו בקודש הקודש מקבלי כפרה למזבח מקדש [פד.]: **שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם.** דפסולו קודם שחיטה הוא: **שחטה ונמלאת בעלת מום ר' אליעזר אומר קידש.** מוקמינן לה בגמ' [פה.] כדיוקין שבעין ולא"ל דר"ע דאמר לא בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"א בעי שחיטה לקדש אלא מדעת בעלים ור"ע לטעמיה דאמר [לעיל] זבח תודה מלמד שלא בעלים לשמה **לא קדש.** מפרש בגמ' [לעיל] שחטה ונמלאת טריפה לא קדש הלחם: **גמ' כל שפיסולו קודם שחיטה [כו' שחטה].** על מנת לאכלה חוץ לזמנה או חוץ למקומה לא הוי פיסולו קודם שחיטה: **טריפה.** הוי פיסולי קודם שחיטה:

ס) חוץ לחומת [כים] פאגי. היינו חוץ לחומת הר הבית אבל לא כהר הבית קדמו תע"ס שלחן (ס) בעזרה. מ"ה ז"ל: **חוץ לחומת העזרה.** ותע"ג דהוי כחוץ לחומת העזרה ולא בעי על בסמוך. זבח תודת שלמים (ויקרא ז) דכתיב **על.** קדם: **רבי יהודה אומר אף התמיד.** אי כין הערבים אם שחטו על ממך עיבר לכתיב על ממך דס זבחי: **ורבי יוחנן אמר אף ע"פ וכו'.** ללמ בעינן על בסמוך: **בההיא קאמר רבי יוחנן.** דת"ע שלחן עמו בעזרה: **דכל היכא דאיתיה.** למתן לאחר זמן הבישול בחיסורא אתיסר: **אבל מקדש לחם.** שלמתי תודה מן מקדשים אלא בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש יכו קדוש על ממנ בעזרה: **ואי לאיפלגי קאמר.** בלמתי תודה בשחיטת הזבח אימא מודה ליה לריש לקיש: **אלא לאחד מבני חבורה.** לפסח קאי אבל פעמיה פשיטא ליה מיניה ושוה למד שניהם: **פורסה** ואין חוטין נמשכין היטנה. נראה דמי הא גוונא עד שיקרמו פניה דפ"ק דשבת (דף יט.): **ליקדשו ארבעים מתוך שמונו'.** תע"ג דרבי יוחנן לית ליה בריה בריש כל הגעו (ניטין כה.) היינו ג) היכא כשמעבדה לכתף ללמו כלום עביד ד) אבל הכא דשמיה קדש ללמו היכא דליתנהו וכשנא להפריש ד"ת מלות אם בתומה בריך להפריש ד"ת מלות מכל מין ומין דאי נמי כמי מין דלמין קא מקיל: והלל

עין משפט נר מצוה

ב א מי' פ"ב מהל' פסולי המ"ק הל' טו:
ג ב מי' שם הל"ב יח:
יד ג מי' שם הל"ה טז:
מג ד ה מי' פ"ש מהל' קרבן פסח הל"ב ה:
מד ו מי' פ"ב מהל' פסולי המ"ק הל"ב יח:
יז ז מי' פ"ו מהל' מעה"ק ו פ"ח סימן תפח סעיף ג:
יח ח ט מי' פ"ב מהל' פסולי המ"ק הל"ב טו:
ים י כ ל מי' שם הל"ה יח:

תורה אור השלם

ו. עַל חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו:
ויקרא ז יג

גליון הש"ס

רש"י ד"ה חוץ לחומת בית פאגי. עי' ס"פ נ"ב דף ל ע"ב ד"ה בית פאגי ובמהרש"ל שם ד"ה מלמד וע"ש: **תוס' ד"ה ליקדשו וכו' אבל הכא** ד"ה ליקדשו. עיין לקמן דף פ ע"ב תוס' ד"ה הפרים:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

ו) התודה בפנים: ב) קרמו בתנור: ג) מאי חוץ לחומה ע"י תוס' לעיל (דף פג ע"ב): ד) בעינן על בסמוך תימה דלא דמי להא על בסמוך. לההיא דלעיל גבי לבונה דלחם הפנים וגבי (מנחות) דלחם ושני כבשים דהתם ריש פ' בא מלמד ע"ש: **תוס' ד"ה ליקדשו וכו' אבל הכא** קדש. עיין לקמן דף פ ע"ב תוס' ד"ה הפרים:

מסורת הש"ס

ס) מעלה נ: שמחים נב: ב) שמחים נב: ג) [שמחים נב]. ד) שמחים נב., ה) [סוטה ל: ושם"ג]. ו) שמחים נב., ז) מעלה נ: ח) [לעיל עז:]. ט) [לעיל עז: ושם"ג]. י) ג"ז בזבחים ל: [לעיל ג:]. כ) [לעיל עז: ושם"ג]. ל) [לעיל ג:]. מ) [לעיל מח. מיהודן ל: קדושין נג:]. נ) ג"ז רש"ק לפיש"י לקרבן גדול ג'). ס) [לעיל ג. לקמן ל: סוטה ב. סוטה יד:]. ע) [שמות כ"ט:]. פ) ג"ל בזבחין על כתמיר. צ) ג"ל בזבחין ל: ק) ג"ל ד"ה קדשו ר"ל ד"ה ואין מקדשין. ר) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ש) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ת) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. א) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ב) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ג) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ד) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ה) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ו) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ז) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ח) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ט) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. י) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. כ) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ל) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. מ) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. נ) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ס) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ע) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. פ) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. צ) ג"ל ד"ה ואין מקדשין. ק) ג